

Foaie de duminică

Anul II nr. 31 (32)

5 august 2012

Duminica a IX-a după Rusalii

(Umblarea pe mare –
potolirea furtunii)

Parohia Mărtișor

"Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țarmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotrivă.

Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: **Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!** Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: **Doamne, scapă-mă!** Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: **Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?** Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie l-au închinat, zicând: **Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu.** Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului." (Matei 14, 22-34)

"Corabia ucenicilor e corabia Bisericii. Biserica e corabia ucenicilor lui Iisus, care are să-i treacă de cea parte a mării, de cea parte a lumii. Marea e marea vieții acesteia, care, câteodată se înfurie de vânturi. Sfântul Pavel le spune: „Vânturile tuturor învățăturilor”. Marea înfuriată începe să fie o primejdie; iar pe deasupra o mai acopere și noaptea: „noaptea neștiinței și a uitării de Dumnezeu”, - cum îi zic Părinții. În atare împrejurări Iisus, deși vine pe mare ca pe uscat, e luat drept o nălucă, - poate tocmai de aceea că e mai presus de marea înfuriată. Petru se face delegatul acestei societăți omenești, zbuciumate de valuri și acoperite de întunec, cere o probă despre existența reală a lui Dumnezeu, ca să scape de îndoiala nălucii. I se împlinește dorința, dar, „văzând urgia valurilor, se temu și începu a se scufunda”. Cufundarea lui Petru în îndoială, din cauza evidenței protivnice, ne învață să luăm aminte la virtutea credinței: să crezi în chemarea lui Iisus împotriva mării. Să îți sufletul tău liniștit în Dumnezeu, împotriva talazurilor evidente. A pune evidența valurilor în primul plan al sufletului, aceasta e îndoială declarată, din punctul de vedere al lui Dumnezeu. Pe aceasta a musturat-o Iisus, zicându-i lui Petru: „De ce te-ai îndoit, puțin credinciosule ?!”

Recunoaștem: a fi în îndoială, din cauza evidenței, din cauza întunecului nopții, din cauza sufletului îngrozit, a bănuielii: „nu cumva Dumnezeu e o nălucă”, - recunoaștem: e după fire. Dar, a fi în chemarea lui Iisus, în credința în El, împotriva evidenței contrare, aceasta e mai presus de fire, e firea după Har. Această credință, mai presus de fire, e clar că nu se scufundă în mare. După ce Iisus a tămăduit îndoiala din sufletul ucenicului, a tămăduit și marea de vifor, încât s-a făcut liniște mare, cât s-au temut ucenicii.

Iată, trebuie să creadă Cineva pentru noi, până ce credem și noi: că Iisus nu e o nălucă. (Și că totuși, de El ascultă marea.)”

Părintele Arsenie Boca

”Ne spune Evanghelia că în a patra strajă a nopții, adică pe la orele trei în zorii zilei, a mers Domnul la ucenicii Săi, umblînd pe mare ca pe uscat. Cînd L-au văzut ucenicii de departe, "de frică au strigat", adică s-au rugat, crezînd că ar fi vreo arătare de noapte[...]

Domnul însă i-a liniștit pe apostoli prin cuvintele: **Îndrăzniți! Eu sînt, nu vă temeți!** Petru atunci, cuprins de îndoială, s-a rugat, zicînd: "Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă!" "Vino!" i-a răspuns Domnul. Dar pe cînd mergea el pe valuri către Hristos, "văzînd vîntul cel tare", s-a biruit de frică și îndoială și a început a se afunda. În clipa aceea a strigat: "Doamne, mîntuiește-mă!" Iar Domnul l-a apucat de mîină și l-a musturat: **Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?** (Matei 14, 30-31).

Vedeți, fraților, urmările rugăciunii făcute cu îndoială și cu puțină credință? În vreme de primejdie și ispită nu te ajută decît în parte. Oare nu tot așa se roagă mulți din credincioșii noștri? "Doamne, dacă ești Tu cu adevărat în cer și în inima mea, ajută-mi să vin la Tine! Ajută-mi să fac minuni în numele Tău! Ajută-mi să reușesc la examene și la servicii! Ajută-mi să biruiesc pe vrăjmașii mei și-mi împlinește dorința mea!" O asemenea rugăciune făcută cu îndoială, fără credință vie, din interes și mai mult pentru lucruri pământești nu este primită la Dumnezeu și cu greu ni se împlinește cererea.

Să fugim de o asemenea rugăciune lipsită de credință, îndoielnică, pe care o facem numai la nevoie, cînd apa necazurilor ne este pînă la gură! Da, să ne rugăm pentru orice avem nevoie în viață, dar mai întîi să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate darurile ce ni le-a dat; apoi să-L lăudăm că în veac este mila Lui și apoi să-I cerem iertarea păcatelor și mîntuirea. La urmă să cerem Domnului și cele de nevoie vieții și să zicem: "Doamne, facă-se voia Ta!" nu voia mea, precum ne învață "Tatăl nostru".

Părintele Ilie Cleopa

„Dă-ne, Doamne, clipa aceasta a lui Petru, care în fața Ta calcă pe valuri! Această lumină în noi. Noi n-o putem stinge, dar ne stingem noi față de ea. „

Părintele Galeriu

6 august - Schimbarea la Față a Mântuitorului atestă starea firească a omului, frumusețea sa dintâi: Hristos ne arată care este starea deplină, integrală a ființei atunci când, iluminată de strălucirea dumnezeiască, stă de vorbă cu Dumnezeu despre adevăr... Este starea de sfințenie, a cărei sărbătoare este tocmai Schimbarea la Față... Ucenicii, până atunci "îngreuiati de somn", "s-au deșteptat" și "au văzut slava" lui Iisus. **Prezența lui Dumnezeu fără nici un vâl, transfigurată, nu poate fi îndurată de ucenici, în omenitatea lor actuală:** Ei pot vedea și auzi Cuvântul întrupat, chiar și Schimbat la Față, în slavă, dar nu pot încă să privească slava Împărăției și să-I audă glasul fără a tremura și a-și acoperi ochii, spre deosebire de Moise și de Ilie, care nu mai sunt din lumea aceasta.

Și totuși, **ei sunt martorii unei arătări complete a lui Dumnezeu** în cele trei Persoane: Vocea Tatălui marturisește, Duhul luminează și Fiul primește și manifestă cuvântul și lumina. Era nevoie ca ucenicii să aibă **o pregustare a Împărăției pentru a putea înfrunta ceea ce avea să urmeze - Ghetsimani, Golgota, mormântul** - pentru a putea rezista oricare ar fi fost durata "anilor sau vremilor pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa" (F.A. 1, 7): Schimbarea la Față este o imagine în același timp și simbolică, și reală a Împărăției, o icoană...

Schimbarea la Față ne învață că **nu se află decât o singură și aceeași lumină dumnezeiască**, cea pe care apostolii au văzut-o pe Tabor, cea pe care sufletele purificate o contemplă încă de pe acum și care este **însăși realitatea veșnicilor bunătați ce vor veni**. Iată de ce marele Vasile a spus că lumina din Tabor, din timpul Schimbării la Față a Domnului, era **preludiul slavei lui Hristos, de la a doua Sa venire.** (<http://www.crestinortodox.ro>)

7 august - Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla a trăit în Moldova secolului al XVII-lea. A fost căsătorită de către părinți, împotriva voinței ei, cu un tânăr evlavios din Ismail. Neavând ei copii, s-au hotărât să se călugărească, astfel că **Teodora s-a călugărit la Schitul Vărzărești** și soțul ei la Schitul Poiana Mărului. Fugind de urgia otomană a pribegit 10 ani în munții Buzăului, după care s-a întors în Moldova. Așa a ajuns Cuvioasa Teodora **viețuitoare la Schitul Sihla**, unde un sihastru milostiv i-a oferit chilia sa drept adăpost, nu departe de schit și de peștera care îi poartă numele până astăzi. După un timp a răposat **duhovnicul Pavel**, iar Cuvioasa Teodora a rămas cu totul singură. Din timp în timp, **păsările cerului îi aduceau în ciocurile lor fărâmituri de pâine** de la trapeza Schitului Sihăstria, iar **apă bea din scobitura unei stânci** din apropiere, care se poate vedea și astăzi. Prin voia Domnului, starețul de la Schitul Sihăstria a observat cum duceau păsările fărâmituri în pustie. Doi călugări trimiși au ajuns noaptea în apropiere de peștera Cuvioasei Teodora și **au văzut-o cum se ruga, înconjurată de o văpaie de foc ceresc**. Cuvioasa i-a chemat pe nume și le-a cerut să aducă un duhovnic. După ce Fericită Teodora și-a făcut cuvenită spovedanie, a primit Dumnezeieștile Taine, a mulțumit Părintelui Ceresc pentru toate și și-a încredințat sufletul în mâinile Domnului. Sfântul ei trup a fost **înmormântat în peștera** în care viețuise. **Trupul Sf. Teodora a rămas tănuț în peșteră până după anul 1830**, când moaștele ei au fost așezate într-o raclă de preț în biserica schitului, spre închinare. **În anul 1856 moaștele Sfintei Teodora au fost înstrăinate Lavrei Pecerska**, din Rusia, și așezate într-o raclă de preț, cu inscripția: *Sfânta Teodora din Carpați*

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a V-a)

Liturghia catehumenilor (a celor ce se pregătesc de botez) - Antifoanele

Denumirea de antifoane vine de la **practica cântării alternative a psalmilor** și a refrenurilor de către **două grupuri de cântăreți**. Până în secolul al XIV-lea se cântau ca antifoane psalmii 91, 92 și 94 precedați de rugăciunile corespunzătoare rostite cu voce tare și încheiate cu ecfonise. Din secolul al XIV-lea în duminici și în sărbători psalmii antifonici au fost înlocuiți cu **psalmii 102 și 135 și Fericirile**.

Antifonul I - starea în care pornim spre Împărăție : „*Binecuvintează suflete al meu pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat ești Doamne.*” Antifonul I este **un îndemn pe care fiecare trebuie să și-l adreseze pentru o angajare totală, din adâncurile cele mai intime ale ființei, din adâncurile inimii, în slăvirea lui Dumnezeu** pentru binefacerile Sale. **Sinteză a întregului psalm 102**, acest verset ne arată starea în care trebuie să purcedem în pelerinajul nostru spre Împărăția lui Dumnezeu, starea în care ne putem apropia de Dumnezeu cel ce miluiește pe cei ce se tem de El precum tatăl pe fii (Ps. 102, 13).

Programul săptămânii 5 august 2012 – 12 august 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	5 august 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii)
Duminică	5 august 2012	18 - 19 - Vecernia Schimbării la Față a Domnului
Luni	6 august 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (Schimbarea la Față a Domnului)
Luni	6 august 2012	18 - 19 - Acatistul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil
Mărti	7 august 2012	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului
Miercuri	8 august	9 – 11 - Sfințirea mică a apei
Miercuri	8 august	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului
Joi	9 august 2012	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului
Vineri	10 august	9 - 11 - Taina Sf. MASLU
Vineri	10 august	18 - 19 - Slujba acatistului
Sâmbătă	11 august	8 - 11 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	11 august	17 - 18 - Vecernia Duminicii a X-a după Rusalii
Duminică	12 august 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea lunaticului)